

For det beslutningsforslag her har jo ligesom en helt anden indgangsvinkel til problemstillingen og en helt anden målsætning om, hvordan man vil begrænse dommernes bijobberi. Det er en målsætning, som jeg bestemt ikke er enig i, for det, man jo slår til lyd for, er, at dommerne gerne må have bijob, de må gerne have bijob af enhver art, men det, man i bedste enhedslistetil lægger sig fast på, er, at det bare ikke må overstige en fast procentdel af deres normale dommerindtægt. Det er altså sådan et rigtig misundelsesforslag.

Om så de arbejder 100 timer om ugen gør ikke noget, de må bare ikke tjene penge på det, og det er jo ikke rimeligt. Altså om en dommer arbejder 1 time og får 1 mio. kr. for det, eller han arbejder 800 timer og får 1.000 kr. for det, det gør ikke noget.

Men her går Enhedslisten ind. Det er ikke så meget, hvor meget der bliver arbejdet, det er ikke et spørgsmål om, hvad de arbejder med i deres bijob, næ, bare de ikke tjener for mange penge, for det skal man jo helst ikke gøre i det her samfund, hvis det står til Enhedslisten. Det er simpelt hen tyndt at sælge alle sine idealer for et spørgsmål om, hvem der skal tjene hvad i det her samfund. Så bemærkningerne til det her beslutningsforslag er jeg bestemt ikke enig i.

Vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at dommere skal holde sig til deres dommergerning. Vi har for så vidt ikke noget imod, at de har et bijob, men vi har noget imod, hvis de har et bijob af dommerlignende karakter, for så begynder de pludselig at sprede deres ressourcer og deres interesse for deres dommergerning, og det duer ikke. Derfor har vores beslutningsforslag gået på, at vi vil forbyde dommerne at have dommerlignende bijob.

Typisk taler vi om, at det er voldgiftssager og anden privat dommerlignende beskæftigelse, og der er det vores opfattelse, at man som dommer må vælge, om man vil være offentlig dommer eller privat dommer. På samme måde som politifolk heller ikke må have politilignende bijob ved siden af deres egentlige beskæftigelse. Det må de heller ikke. Der er en lang række stillinger, som politifolk ikke må have som bijob, og jeg synes, det er sundt, og det er fornuftigt, og det er klogt, for man kan komme til at blande tingene sammen.

Derfor var vores forslag og vores intention, at dommerne ikke må have dommerlignende bijob, for de må simpelt hen træffe et valg på et

tidspunkt: Vil de være private dommere eller offentlige dommere?

Det hænger selvfølgelig også sammen med, at vi kan se, at der er nogle problemer i forhold til dommernes mulighed for og kapacitet til at passe deres job. De fastholder hårdnakket, at de sagtens kan gøre det. Det er også muligt, de kan gøre det, men det skaber i hvert fald en vis form for tvivl.

Det, der så gør det endnu mere grotesk, er jo, at man i hvert fald i teorien kan se – nu skal man jo ikke stå og påstå alt for meget, men i teorien er det i hvert fald sådan, at jo længere ventetiderne er ved domstolene, jo større sandsynlighed er der for, at nogle af dem, der kommer og gerne vil anlægge sager, gør det i privat regi ved voldgifter i stedet for. Så kan dommerne altså ud over, at de har skubbet dem der ud, også se sig selv som værende dem, der sidder i dommersædet under den private voldgift og altså tjener penge på, at der er langsommelighed i det offentlige retsvæsen.

Det duer selvfølgelig ikke. Jeg skal ikke kunne sige, om det er sådan, for det har været ganske svært at få det afdækket og afklaret, men der er i hvert fald en teoretisk mulighed for, at det kunne være på den måde.

Når jeg så har sagt alt det her negative om Enhedslistens beslutningsforslag, hvor vi i hvert fald slet ikke kan tilslutte os bemærkningerne, og målet kan vi egentlig heller ikke tilslutte os, men hvis det er sådan, at Enhedslisten føler et stærkt behov for, at vi når frem til en anden behandling, så skal vi jo trykke rødt eller grønt – vi kan ikke stemme gult, den knap bruger vi ikke i Frihed 2000, vi tager stilling til forslagene – og så vil vi trykke på den grønne knap.

Hvis det er sådan, at vi bliver tvunget til at stemme ved andenbehandlingen, så vil vi stemme for forslaget, og det er ikke, fordi vi bryder os specielt om det, men det er, fordi det trods alt vil begrænse dommernes bijobberi. At det så ikke lige er den mest elegante måde at gøre det på, må vi jo så se på med tiden, og så må vi jo håbe på, at vores idé bærer frugt på et senere tidspunkt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Det er nu mere end 10 år siden, at Børsens Nyhedsmagasin under den nok lidt provokatoriske